

РЕШЕНИЕ

№ 279

гр. София, 16.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110205394 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 59д и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 23-4332-002684 от 24.02.2023 г., издадено от Гергана Борисова на длъжност „началник група“ в Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на жалбоподателя Л. Б. с ЛНЧ *****, на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева за нарушение на чл. 40, ал. 1 от същия закон, а на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДП му е наложена „глоба“ в размер на 100 (сто) лева, както и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 (един) месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „А“ от ЗДвП.

Със срочно подадената си жалба административнонаказаното лице обжалва издаденото срещу него наказателно постановление като незаконосъобразно и необосновано. Позовава се на налична неяснота относно момента на извършване на нарушението, породена от противоречията между материалите по преписката и съдържанието на НП. Възражава срещу неспазването на законоустановените срокове за издаване на АУАН и на НП. По същество се противопоставя на твърдението за извършено нарушение, доколкото нито бил допуснал описаното ПТП, нито виновно бил напуснал местопроизшествието.

В съдебно заседание, жалбоподателят – редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв. Т., който поддържа жалбата с твърдение за незаконосъобразност на оспореното НП. Позовава се на процесуално

нарушение, обусловено от неосигуряването на преводач на чуждестранния гражданин в процедурата по съставянето на акта срещу него. Изтъква някои фактически разминавания между първоначално събраните сведения и събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателствени средства, въз основа на които приема твърдените нарушения за недоказани.

Въззиваемата страна – началник група при ОПП - СДВР, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

След преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 01.02.2022 година, около 13:40 часа свидетелят Б. К.-И. се намирала в служебния си лек автомобил марка „Хонда“, модел „****“ с рег. № СВ *** РК, като същият бил паркиран срещу № 13 на столичната ул. „Шести септември“ – в близост до заведение за хранене „Спагети китчън“, с посока от бул. „Цар Освободител“ към ул. „Ген. Гурко“. В това време непосредствено пред нея се намирал друг лек автомобил – марка „Мерцедес“, модел „****“ с рег. № СВ *** КС, който бил управляван от италианския гражданин Л. Б. с ЛНЧ *****. Последният предприел маневра „движение на заден ход“, при което не съобразил дистанцията с намиращото се зад него МПС и реализирал с него пътно-транспортно произшествие. Свидетелката К.-И. подала звуков сигнал и двамата участници в ПТП излезли от автомобилите си, но след проведен словесен разговор не успели да постигнат съгласие относно причините за възникването на инцидента. Жалбоподателят Б. изразил незаинтересованост от ситуацията и напуснал местопроизшествието, като заключил лекия си автомобил и го оставил паркиран на същото място.

След подаден сигнал до органите на реда, на място пристигнал екип от полицейски служители от ОПП към СДВР, които идентифицирали двата автомобила и установили видимите им щети, след което снели сведения от свидетелката К.-И.. Емил Костов на длъжност „младши автоконтрольор“ съставил докладна записка за случая, в която описал обстоятелствата във връзка с обработването на постъпИ. от ОДЧ-КАТ сигнал за съдействие. Красимир Станков, заемащ същата служебна позиция, съобразил подадената от заварения на място участник ПТП декларация и въз основа на нея съставил Протокол за ПТП № 1829271 от 01.02.2022 г. ведно със скица към него.

След окомплектоване на материалите по преписката, същите били изпратени в ОПП – СДВР. За изясняване на обстоятелствата по случая и предприемане на последващи действия, на място в седалището на контролния орган бил призован жалбоподателят Л. Б.. На 06.02.2023 г. същият се явил с адвокат и преводач пред СДВР, и депозирал декларация, с която категорично отрекъл участието си в ПТП. След служебна проверка на регистрационния номер на управляваното от него МПС, свидетелят Й. К. му съставил акт за установяване на административно нарушение с бл. № 201117/06.02.2023 г. за това, че на 01.02.2022 г., около 13:40, часа в гр. София, ул. „Шести

септември“, при № 13, като водач на МПС марка „Мерцедес“, модел „****“ с рег. № СВ *** КС, при маневра движение назад, реализирал ПТП с паркирания в съседство лек автомобил марка „Хонда“, модел „****“ с рег. № СВ *** РК, след което напуснал мястото на местопроизшествието, без да спре за да установи нанесените щети и без да изчака пристигането на органите на МВР. В съдържанието на акта е вписано, че същият е съставен на основание чл. 40, ал. 4 от ЗАНН – въз основа на официален документ, като същото било извършено при гарантиране участието на нарушителя и обезпечаване правото му на адвокатска помощ и превод на говоримия му език (макар тези обстоятелства да не са вписани в акта, се установиха от показанията на свид. К.). След като му бил връчен препис от АУАН, Б. отбелязал в него, че нито е участвал в пътнотранспортно произшествие, нито е напуснал мястото на възникването му.

На 24.02.2023 г. началник група в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР издал оспореното наказателно постановление № 23-4332-002684 от 24.02.2023 г., с което на жалбоподателя Л. Б., на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 40, ал. 1 от същия закон, а на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДП му е наложена глоба в размер на 100 лева, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „А“ от ЗДвП.

Така изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на гласните доказателства по делото, събрани чрез разпит на свидетелите Й. К. и Б. К.-И., както и въз основа на писмените доказателства и доказателствени средства - акт за установяване на административно нарушение с бл. № 201117/06.02.2023 г., декларация от Л. Б., декларация от Б. К.-И., скица на ПТП, протокол за ПТП № 1829271/01.02.2022 г., докладна записка от Емил Костов, справка-картон на водача Л. Б., заповед № 812110-13140/23.10.2019 г. и заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи.

Съдът кредитира показанията на свидетелите К. и К.-И. и постави същите в основата на доказателствените си изводи. Същите са в пълно смислово съответствие с останалите събрани материали, логични и последователни са и са относими към предмета на доказване по делото, поради което се следва цялостното им кредитиране. Заявените от актосъставителя К. сведения съдът намира за правдоподобни и вътрешно непротиворечиви, като от тях се извеждат изводи относно провеждането на процедурата по съставяне и връчване на АУАН. Свидетелката К.-И. пък има качеството на пряк очевидец на ситуацията, въз основа на което същата споделя преките си възприятия от процесното ПТП, които са еднопосочни спрямо останалите доказателствени материали и позволяват да се проследи хронологичната последователност на събитията.

Писмените доказателства съдът кредитира без изключения и в тяхната пълнота, тъй като са последователни и спомагат за разкриване на обективната истина по делото.

Така установената фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от легитимирано лице и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административнонаказателен акт, с оглед на което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От правна страна, на първо място съдът намира, че предвид приложената към материалите по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, актът за установяване на административно нарушение е съставен от компетентен орган, а издалият обжалваното наказателно постановление е компетентно длъжностно лице, оправомощено да издава НП за нарушения по ЗДвП.

Същевременно обаче се установи наличието на съществено процесуално нарушение при съставянето на АУАН и на НП, което естествено извежда абсолютната необходимост от отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Касае се за значителното противоречие между вписаната в АУАН дата на извършване на нарушението, датата, фигурираща в обстоятелствената част на наказателното постановление, и фактическите данни от материалите по преписката на СДВР. С разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН законодателят е въвел императивното изискване за посочване на съществени признаци на нарушението, сред които дата, място на извършване, обстоятелствата при които е извършено. Вниманието в случая следва да се обърне на датата на извършване на деянието като съществен реквизит от словесната част на наказателното постановление, способстващ за правилната индивидуализация на нарушението по време. Впечатление прави разминаването в посочените в АУАН и НП моменти – 01.02.2022 г. и 01.02.2023 г., което бележи хронологично несъответствие от цяла година. Същото съставлява съществено нарушение на производствените правила, което, освен, че нарушава правото на защита на засегнатото лице, тъй като не му дава възможност да разбере всички елементи от отговорността, която му се вменява, пречатства и съдебния контрол за законосъобразност на оспорения процесуален акт, тъй като с датата на извършване на нарушението се свързва измерването както на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, така и този на абсолютната погасителна давност.

По отношение на така установеното нарушение не може да намери приложение нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, нито същото подлежи на отстраняване в хода на съдебния контрол (в този смисъл *Решение № 4173 от 24.06.2021 г. на АдмС - София по адм. д. № 2606/2021 г.*). Касае се за толкова съществен реквизит от обективните характеристики на деянието, че неговата промяна несъмнено би довела до необосновано изменение във фактическите характеристики на повдигнатото обвинение. Последното от своя страна при всяко положение лишава нарушителя от признатата му възможност да разбере параметрите на повдигнатото му административнонаказателно

обвинение, както и да организира защитата си в съответствие с това. Поради това и съдът приема, че се касае за процесуално нарушение от категорията на съществени, чието проявление на самостоятелно основание извежда нуждата от отмяна на наказателното постановление.

На следващо място, абстрахирайки се от тежестта на установеното нарушение, свързано с определянето датата на извършване на нарушението, съдебният състав констатира незаконосъобразност в ангажирането отговорността на дееца и предвид изтичането на установените в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН давностни срокове. Възприемането на 01.02.2022 г. като дата на обективно проявление на процесните деяния показва, че към момента на съставянето на АУАН е изтекъл срок, надвишаващ 1 година от извършване на самото нарушение. При това положение, на 06.02.2023 г. (датата на съставяне на АУАН) е било недопустимо да се образува административнонаказателно производство за тези нарушения, тъй като е била погасена възможността за преследването им по законоустановения ред.

Прецизният преглед на оспорения акт изисква на следващо място да се осъществи преценка и за правилното приложение на материалния закон.

В този смисъл съдът намира, че жалбоподателят Л. Б. е осъществил както от обективна, така и от субективна страна, вмененото му с т. 1 от НП нарушение по чл. 40, ал. 1 от ЗДвП. От събраните по делото доказателствени материали безспорно се установява, че на 01.02.2022 г., около 13:40 часа, жалбоподателят е управлявал лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „****“ с рег. № СВ *** КС, като предприел маневра „движение на заден ход“, без да съобрази, че пътят зад превозното средство не е свободен, и че с това ще създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, вследствие на което реализирал ПТП с паркираното зад него МПС. От субективна страна нарушението е извършено виновно, при форма на вината непредпазливост.

Що се касае до втората точка от наказателното постановление, с която жалбоподателят е привлечен към отговорност за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „А“ от ЗДвП, съдът намира че в тази си част обвинението е несъответно на материалния закон и поради това същото се явява юридически неиздържано. Както стана ясно от събраните по делото доказателства, в това число и показанията на разпитаната свидетелка К.-И., веднага след настъпването на инцидента нарушителят е излязъл от автомобила си и е осъществил словесен контакт с другия участник в произшествието. Фактът, че жалбоподателят е заключил автомобила си не изключва констатацията за изпълнение на задължението му да положи необходимите грижи за установяване на настъпилите вследствие на сблъсъка имуществени вреди. При това положение действията на Б. не биха могли да се субсумират под разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „А“, тъй като лицето все пак не е избягало от местопроизшествието, а напротив – напуснало е автомобила си, влязло е в контакт с другия участник в ПТП, и е оставило автомобила си в завареното положение, с което е осигурил в пълнота

дължимото си съдействие за установяване вредите от престъплението. По изложените съображения, наказателното постановление в тази му част се явява неправилно, доколкото е неправилно е бил приложен материалният закон. Осъществено е нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, доколкото въпреки непостигнатото съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП, жалбоподателят е напуснал местопроизшествието без да изчака служителите на ОПП – СДВР.

С оглед гореизложеното, наказателното постановление подлежи на цялостна отмяна на първо място поради съставянето на АУАН извън срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, установеното съществено процесуално нарушение, засягащо датата на извършване на деянието, което не може да бъде saniрано в съдебната фаза на процеса, както и поради материалната му незаконосъобразност в частта на пункт втори.

С оглед изхода на делото, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят поисканите разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН. По делото е предоставено адвокатско пълномощно ведно с договор за правна защита и съдействие, съгласно който уговореният адвокатски хонорар от 500 лв. е бил изцяло изплатен в брой – като в тази си част договорът има характера на разписка, поради което и съдът следва да уважи това искане.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 и чл. 63д от ЗАНН,
съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-4332-002684 от 24.02.2023 г., издадено от началник група в Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на Л. Б. с ЛНЧ *****, на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева за нарушение на чл. 40, ал. 1 от същия закон, а на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДП му е наложена „глоба“ в размер на 100 (сто) лева, както и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 (един) месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „А“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати в полза на жалбоподателя Л. Б. с ЛНЧ ***** сумата от **500.00 /петстотин/ лева**, представляваща платени разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____